

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ژورنال کلاب از گذشته تا امروز بررسی مدل ها و تحولات

ارائه دهنده: فاطمه خباز

استاد راهنما: دکتر ملیحه دادگر مقدم

از حضور ارزشمند همه شما در این آخرین روزهای پاییز سپاسگزارم

Journal club: old tricks and fresh approaches

Sineed Mary McGlackon-Byrne ¹, Mark O Rahelly,¹ Peter Cantillen,² Nicholas M Allen¹

¹Department of Paediatrics, National University of Ireland Galway, Ireland
²Department of General Practice, National University of Ireland Galway, Ireland

Correspondence to: Nicholas M Allen, Department of Paediatrics, National University of Ireland Galway, Ireland. HB1 YH7T; nicholas.allen@nuigalway.ie

SMM-B and MO are joint first authors.

Received 7 April 2019
Revised 15 July 2019
Accepted 3 August 2019
Published Online First
29 August 2019

ABSTRACT

Journal club is a long-standing pedagogy within clinical practice and education. While journal clubs throughout the world traditionally follow an established format, new approaches have emerged in recent times, including learner-centred and digital approaches. Key factors to journal club success include an awareness of the learning goals of the target audience, judicious article selection and emphasis on promoting the engagement of participant learners. This article reviews the role that journal club plays in modern clinical education and considers how to optimise its benefit for contemporary learners.

INTRODUCTION

History synopsis

Journal clubs (JCs) remain a steadfast pedagogy within contemporary postgraduate clinical education. Unsurprisingly, JCs have shared a common objective to create an environment where people such a shared professional interest can find portendous to learn an interesting or topical medical research literature. The concept of a JC has been in existence for a longer time than one may imagine. In the early 1800s, Sir James Paget set up 'a kind of club...where we could go to and read the journals' at St Bartholomew's Hospital in London.^{1,2} Sir William Osler led similar clubs during his time at McGill University

Why have a JC?

Core intended goals and learning outcomes of modern-day JCs are outlined in box 1. While several of these may have pertained to JCs of the past, the functions of modern-day JCs have evolved to reflect our rapidly changing socio-technical clinical landscapes, serving to enhance contemporary clinical education and communication networks.^{3,4} For example, the multitude of instantaneously available (online or otherwise) clinical information resources means that healthcare professionals no longer depend on JCs to inform their practice. Today, JCs are more often used as a forum for collective critical appraisal of published literature, as a method to enhance evidence-based learning, or as a way of keeping abreast of relevant research.⁵ We consider the contemporary JC as a valuable, multidimensional educational intervention for clinicians and clinical educators alike.

JC FORMAT

The classic format

The traditional or classic JC format (figure 1) is in most respects a relic from a bygone era. It is a format that is rarely used today. The traditional JC format is a format that is rarely used today. The traditional JC format is a format that is rarely used today. The traditional JC format is a format that is rarely used today.

Arch Dis Child Educ Pract Ed first published as 10.1136/archdischild-2019-031772 on 29 August 2019. Downloaded from <http://archdischild-2019-031772> on 29 August 2019. Protected by copyright. Including for users related to text and data mining, AI training, and similar technologies.

PRAXIS

Running a journal club in 2020: reflections and challenges

Isabel Mark,^{1,2} ¹ Motaz Sonbol,¹ Cyrus Abbasian^{1,2}

BMJ Psych Bull 2020; Page 1 of 4, doi:10.1136/bmj-2020-121

¹Springfield Hospital, South West London and St George's Mental Health NHS Trust, London, UK; ²St George's University of London, UK

Correspondence to: Isabel Mark (isabel.mark@ewh.nhs.uk)

First received 5 Jul 2020, final revision 20 Oct 2020, accepted 6 Nov 2020

© The Authors 2020. This is an Open Access article, distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>), which permits unrestricted re-use, distribution and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

Summary The online environment brings both challenges and opportunities. The skills learned in journal clubs remain highly relevant where the ability to critically appraise rapidly generated information and apply evidence to patient care is key. Seniority and flexibility are needed to ensure that learners' needs are met and efforts are made to ensure those who may not be exposed to online environments. This article explores how journal clubs have been approached in the past. Both in person and more recently online, considers techniques for maintaining engagement in online teaching and proposes new approaches for future journal clubs.

Keywords Journal club, online, engagement, post-graduate education, COVID-19,

The Royal College of Psychiatrists' curriculum for care trainees requires the development of critical appraisal skills, evidence-based medicine (EBM) and clinical research skills. Since 1999, critical appraisal skills have been assessed in MRCPsych written examination.¹ It is accepted that attending a journal club offers trainees a key opportunity to learn and practice critical appraisal skills. Attending and presenting at a journal club are recommended for all trainees, using a workplace based assessment (WPBS) for core trainees within their curriculum and required for annual review of competency progression (ARCT).¹ Monitoring of attendance and reinforcement of its importance are likely to vary within UK deaneries and internationally.

Other aspects, such as article choice, are also specified in psychiatry. Swift built on these strategies, highlighting the importance of writing, oral skills, a social aspect for the group and discrediting the hierarchical nature of the group and teaching skills but also able to provide encouragement and reinforcement for more junior colleagues.^{2,3} Both aspects would address a specific clinical problem by relating to available evidence.

Journal clubs online: what we know so far

Although the COVID-19 pandemic resulted in a move to online training, journal clubs have existed in the virtual world for some time. These clubs have shown the value of medical education for junior colleagues. We now consider the role of journal clubs in the current context of applying to

Received: 25 January 2021 | Revised: 11 March 2021 | Accepted: 25 March 2021
DOI: 10.1002/psm2.12250

EDUCATION

Model for implementation of a modern journal club in medical physics residency programs

Ashley J. Cetnar

Department of Radiation Oncology, The Ohio State University, Columbus, OH, USA

Author to whom correspondence should be addressed: Ashley J. Cetnar
E-mail: Ashley-Cetnar@osunc.edu

Abstract

Journal clubs are a common educational experience for medical physics residents as a forum to discuss current research within the field. While journal clubs are valued by educational programs and accrediting bodies, there are a wide variety of ways in which these sessions are conducted. Unfortunately, there are currently few studies that have assessed the effectiveness of this educational method. This review defines journal club in the context of a medical physics residency and provides historical background for the meetings. Reasons why journal clubs are valued are presented, and several methods are described for conducting journal clubs. The format of journal clubs and scaffolding methods for guiding residents in gaining independence in critical reading skills are discussed. While the traditional journal club is a meeting, an alternative online virtual journal club is also described. Finally, a model of how a journal club can be applied in a medical physics residency is presented.

KEY WORDS

discourse, education, journal club, medical physics, medicine

1 | INTRODUCTION

'We now accept the fact that learning is a lifelong process of keeping abreast of change. And the most pressing task is to teach people how to learn.'¹

After the completion of graduate school, many medical physics students participate in a residency program where they spend time

1.A | Historical background

While the official beginnings of the notion of journal club are somewhat unclear, the first recorded meetings were started by Sir James Paget in 1886 and 1854 and Sir William Osler at McGill University in 1878.² The clubs were originally intended to provide a venue for the medical community to read about the most

Journal Club: ترکیب روش‌های سنتی و رویکردهای نوین در آموزش پزشکی

Journal club روش آموزشی دیرینه در عملکرد و آموزش بالینی است. در حالی که Journal club در سراسر جهان به طور سنتی از یک قالب مشخص پیروی می‌کنند، رویکردهای جدیدی در سال‌های اخیر ظهور کرده‌اند، از جمله رویکردهای یادگیرنده‌محور و دیجیتال.

تاکید بر مشارکت

ترویج مشارکت فعال یادگیرندگان

انتخاب دقیق مقالات

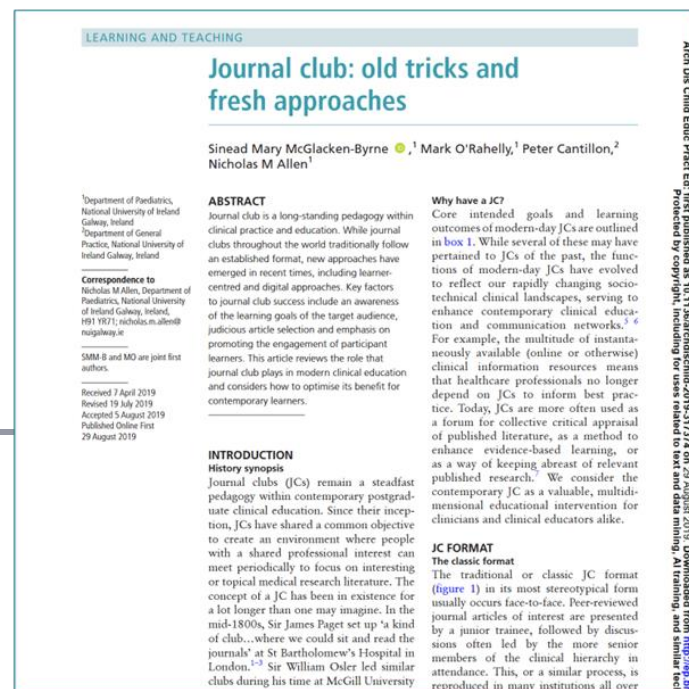
گزینش هوشمندانه مقالات علمی مرتبط

آگاهی از اهداف یادگیری

شناخت اهداف یادگیری مخاطبان هدف

BMJ Journals

شاخص‌های تأثیرگذاری

Altmetric Score

33

این مقاله نقش Journal club را در آموزش بالینی مدرن بررسی می‌کند و راه‌های بهینه‌سازی مزایای آن برای یادگیرندگان معاصر را در نظر می‌گیرد.

مدل اجرای ژورنال کلاب مدرن در برنامه‌های رزیدنتی فیزیکی پزشکی

Journal of Applied Clinical Medical Physics

ژورنال کلاب‌ها یک تجربه آموزشی رایج برای رزیدنت‌های فیزیکی پزشکی به عنوان یک انجمن برای بحث در مورد تحقیقات جاری در این حوزه هستند. در حالی که ژورنال کلاب‌ها توسط برنامه‌های آموزشی و نهادهای اعتباربخشی ارزشمند تلقی می‌شوند، روش‌های بسیار متنوعی برای برگزاری این جلسات وجود دارد. متأسفانه، در حال حاضر مطالعات کمی وجود دارند که اثربخشی این روش آموزشی را ارزیابی کرده باشند.

تعریف و پیشینه

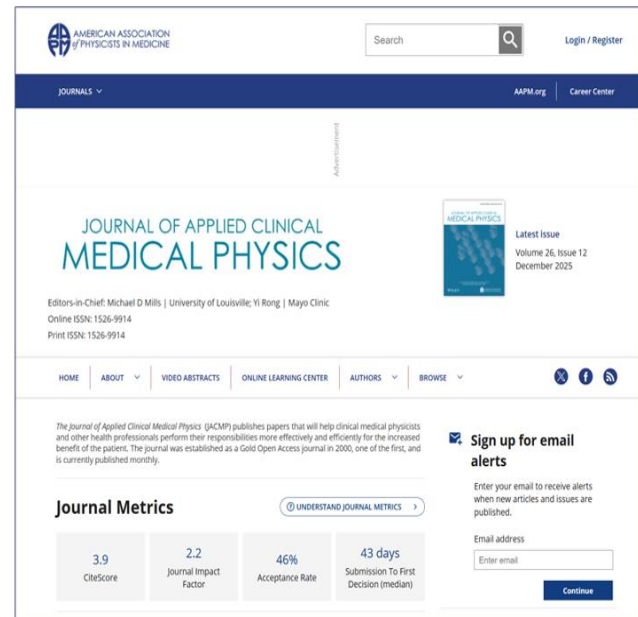
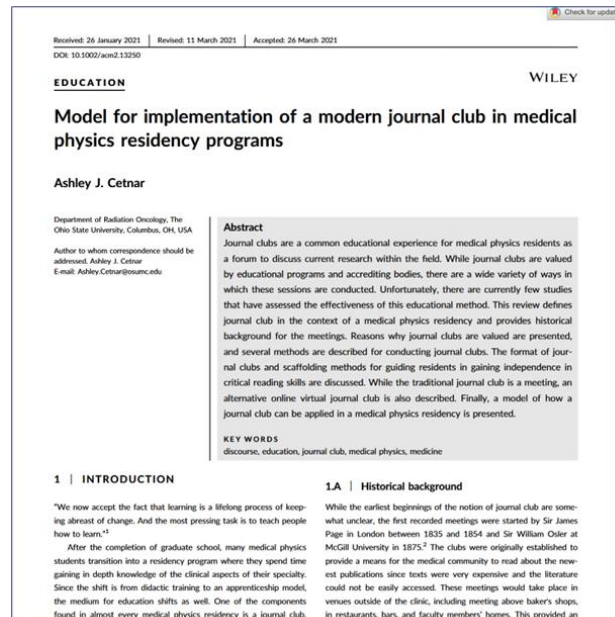
این مرور، ژورنال کلاب را در زمینه رزیدنتی فیزیکی پزشکی تعریف می‌کند و پیشینه تاریخی این جلسات را ارائه می‌دهد.

دلایل اهمیت

دلایلی که ژورنال کلاب‌ها ارزشمند تلقی می‌شوند ارائه شده و چندین روش برای برگزاری آنها شرح داده می‌شود.

فرمت و روش‌ها

فرمت ژورنال کلاب‌ها و روش‌های داربست‌بندی برای راهنمایی رزیدنت‌ها در کسب استقلال در مهارت‌های خواندن انتقادی مورد بحث قرار می‌گیرد.

Altmetric Score:

11

Citations:
13

اجرای ژورنال کلاب در سال ۲۰۲۰: تأملات و چالش‌ها

BJPsych Bulletin (2020)

این نشریه که توسط Cambridge University Press به چاپ می‌رسد، یکی از منابع معتبر در حوزه روان‌پزشکی محسوب می‌شود.

خلاصه

محیط آنلاین هم چالش‌ها و هم فرصت‌هایی را به همراه دارد. مهارت‌های آموخته شده در باشگاه‌های مجله همچنان بسیار مرتبط هستند، جایی که توانایی نقد اطلاعات تولید شده سریع و به کارگیری شواهد در مراقبت از بیمار حیاتی است.

خلاقیت و انعطاف‌پذیری برای اطمینان از برآورده شدن نیازهای یادگیرندگان و تلاش برای مشارکت دادن کسانی که ممکن است به طور طبیعی به محیط‌های آنلاین کشیده نشوند، مورد نیاز است.

این مقاله بررسی می‌کند که چگونه ژورنال کلاب در گذشته، هم به صورت حضوری و هم اخیراً به صورت آنلاین، مورد توجه قرار گرفته‌اند، تکنیک‌هایی را برای حفظ مشارکت در آموزش آنلاین در نظر می‌گیرد و رویکردهای جدیدی را برای باشگاه‌های مجله آینده پیشنهاد می‌کند.

اطلاعات انتشار

PRAXIS

Running a journal club in 2020: reflections and challenges

Isabel Mark,^{1,2} @ Motaz Sonbol,¹ Cyrus Abbasian^{1,2}

BJPsych Bulletin (2020) Page 1 of 4, doi:10.1192/ptb.2020.121

¹Springfield Hospital, South West London and St George's Mental Health NHS Trust, London, UK; ²St George's University of London, UK. Correspondence to Isabel Mark (Email: markis@stgeorge.nhs.uk)

First received 5 Jul 2020; final revision 28 Oct 2020; accepted 8 Nov 2020

© The Authors 2020. This is an Open Access article, distributed under the terms of the Creative Commons Attribution licence (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>), which permits unrestricted re-use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

Summary The online environment brings both challenges and opportunities. The skills learned in journal clubs remain highly relevant where the ability to critique rapidly generated information and apply evidence to patient care is vital. Creativity and flexibility are needed to ensure that learners' needs are met and efforts are made to involve those who may not be naturally drawn to online environments. This article explores how journal clubs have been approached in the past, both in person and more recently online, considers techniques for maintaining engagement in online teaching and proposes new approaches for future journal clubs.

Keywords Journal club; online; engagement; post-graduate education; COVID-19.

The Royal College of Psychiatrist's curriculum for core trainees requires the development of critical appraisal knowledge, skills and habits for practising evidence-based medicine (EBM).¹ Since 1999, critical appraisal skills have been assessed in MRCPsych written examinations.² It is accepted that attending a journal club offers trainees a key opportunity to learn and practise critical appraisal skills. Attending and presenting at a journal club are recommended for all trainees, being a workplace-based assessment (WPBA) for core trainees within their curriculum and required for annual review of competency progression (ARCP). Monitoring of attendance and reinforcement of its importance are likely to vary within UK deaneries and internationally.

food.⁶ Other aspects, such as article choice, are also specified. In psychiatry, Swift built on these strategies, highlighting the importance of structure, clear aims, a social aspect for the group and discussing selection of the facilitator (with critical appraisal and teaching skills but also able to provide enthusiasm and approachability for more junior colleagues).^{3,6} Moving away from the traditional format by introducing 'evidence-based journal clubs' has been suggested.^{3,7} Such sessions would address a specific clinical problem by referring to available literature.

Journal clubs online: what we know so far

Although the COVID-19 pandemic resulted in a rapid move to online learning, journal clubs have existed in the virtual world for some time. These can take the form either of syn-

Altmetric attention

score:

11

Cite score:

4.9

چرا امروز اینجا هستیم؟

بیایید نگاهمان را به ژورنال کلاب تغییر دهیم

امروز می‌خواهیم با هم درباره موضوعی صحبت کنیم که احتمالاً همه ما، چه به عنوان استاد، چه همکار و چه دانشجو، بارها در فضای کاری و آموزشی خود تجربه‌اش کرده‌ایم: «ژورنال کلاب»

اما قصد دارم امروز پیشنهادی داشته باشم: بیایید نگاهمان را به این جلسات کمی تغییر دهیم. از دیدگاه یک «رسم اجباری اداری» به دیدگاه یک «فرصت استراتژیک آموزشی» نگاه کنیم.

مسیر صحبت امروز

مسیر صحبت امروز

ژورنال کلاب چیست؟

وقتی از ژورنال کلاب صحبت می‌کنیم، در واقع درباره یک جلسه ساده مرور مقاله حرف نمی‌زنیم؛ ژورنال کلاب، در معنای دقیق خود، یک مداخله آموزشی ساختاریافته در قلب آموزش پزشکی است.

ژورنال کلاب یک فرایند یادگیری فعال و جمعی است که در آن اعضای یک جامعه علمی، نه‌تنها یافته‌های پژوهشی را مرور می‌کنند، بلکه اعتبار شواهد، منطق روش‌شناسی و قابلیت به‌کارگیری نتایج در عمل بالینی را به چالش می‌کشند.

به بیان دقیق‌تر، ژورنال کلاب نقطه تلاقی سه عنصر کلیدی آموزش پزشکی است: پژوهش، آموزش و عمل بالینی.

در این فضا، سؤال اصلی این نیست که نتیجه مقاله چه بود؟ بلکه این است که: این شواهد چگونه تولید شده‌اند؟ چقدر قابل اعتمادند؟ و در چه شرایطی می‌توان یا نباید از آن‌ها استفاده کرد؟

بنابراین ژورنال کلاب، تمرینی برای تفکر انتقادی است، نه حفظ اطلاعات؛ تمرینی برای قضاوت علمی است، نه پذیرش منفعلانه نتایج منتشرشده.

آزمایشگاه تفکر علمی

به همین دلیل، ژورنال کلاب در شکل ایده‌آل خود، نه یک تکلیف آموزشی، نه یک ارائه رسمی، و نه یک الزام اداری است؛ بلکه یک آزمایشگاه تفکر علمی برای پزشکان و متخصصان سلامت است.

«با این تعریف، طبیعی است که ژورنال کلاب در آموزش پزشکی معاصر فقط یک کارکرد نداشته باشد، بلکه مجموعه‌ای از نقش‌های آموزشی، حرفه‌ای و حتی فرهنگی را ایفا کند» .

اهداف و کارکردهای ژورنال کلاب در آموزش پزشکی معاصر

ژورنال کلاب در آموزش پزشکی معاصر کارکردهای متنوع و پیچیده‌ای دارد که فراتر از صرف انتقال دانش پایه است. درک عمیق این اهداف، پایه‌ای برای بازطراحی مؤثر این جلسات خواهد بود.

شش کارکرد کلیدی ژورنال کلاب

ارزیابی انتقادی

آموزش مهارت‌های تحلیل طراحی مطالعه، روش‌شناسی، تحلیل آماری و تفسیر نتایج. این مهم‌ترین کارکرد در عصر انفجار اطلاعات پزشکی است.

مهارت‌های ارتباطی

تقویت مهارت‌های ارائه شفاهی، دفاع از دیدگاه‌ها و هدایت بحث حرفه‌ای در جمع همکاران و اساتید.

یادگیری مادام‌العمر

نهادینه کردن عادت به‌روزرسانی مستمر دانش و پیگیری پیشرفت‌های علمی در طول زندگی حرفه‌ای.

پزشکی مبتنی بر شواهد

فراهم کردن بستری عملی برای اجرای اصول پزشکی مبتنی بر شواهد، یادگیری شناسایی، ارزیابی و به‌کارگیری بهترین شواهد پژوهشی در تصمیم‌گیری بالینی.

شبکه‌سازی حرفه‌ای

ایجاد فضای تعامل بین رزیدنت‌ها، اساتید و متخصصان سلامت که به همکاری‌های آتی و توسعه شغلی منجر می‌شود.

الهام‌بخشی پژوهشی

آشنایی با پژوهش‌های نوآورانه که می‌تواند انگیزه‌ای برای انجام تحقیقات جدید و مشارکت در تولید دانش باشد.

می‌خواهم با هم بررسی کنیم که چطور می‌توانیم این گردهمایی‌های آشنا را تبدیل به پویاترین و مؤثرترین کانون یادگیری عمیق در محیط حرفه‌ای خود کنیم.

چالش چیست؟

چه موانعی باعث می‌شود گاهی اثربخشی این جلسات کمتر از حد مطلوب باشد؟

الگوهای نوین کدامند؟

چه قالب‌هایی در جهان امروز، جایگزین روش سنتی شده‌اند و چرا موفق‌تر عمل می‌کنند؟

راه‌حل عملی چیست؟

به عنوان یک عضو فعال در این فضا (استاد، تسهیل‌گر یا دانشجو)، دقیقاً چه کاری می‌توانیم انجام دهیم؟

بخش اول

ریشه‌یابی: از اشتراک کاغذ تا اشتراک دانش

آغاز داستان: میانه‌های قرن نوزدهم

اگر بخواهیم دقیق باشیم، باید به میانه‌های قرن نوزدهم بازگردیم. در آن دوران، دانش پزشکی به سرعت در حال پیشرفت بود، اما دسترسی به آخرین یافته‌ها بسیار محدود و پرهزینه بود.

مجلات تخصصی کم‌شمار بودند و هزینه اشتراک آنها برای بسیاری از پزشکان جوان و حتی مراکز درمانی کوچک، کمرشکن بود.

سر جیمز پاجت: نخستین ایده

در چنین فضایی، **سر جیمز پاجت**، جراح و آسیب‌شناس برجسته بیمارستان سنت بارتولومئو لندن، ایده‌ای مبتکرانه را عملی کرد.

او بین سال‌های ۱۸۳۵ تا ۱۸۵۴ محفلی را ترتیب داد که در آن، جراحان جوان گرد هم می‌آمدند تا مجلات جدید را بخوانند و درباره محتوای آنها بحث کنند.

این اقدام هوشمندانه، مشکل دسترسی فیزیکی به دانش را از طریق اشتراک‌گذاری منابع و اجتماع‌گرایی حل می‌کرد.

سر ویلیام اوسلر: پدر پزشکی مدرن

اما کسی که به این ایده، ساختاری رسمی تر و فلسفه آموزشی مستحکمتری بخشید، **سر ویلیام اوسلر**، پدر پزشکی مدرن بود.

۱۸۷۵

تأسیس باشگاه مجله در دانشگاه مک گیل مونترال

1

2

۱۸۸۹

تأسیس مشهورترین باشگاه مجله در دانشگاه جانز هاپکینز بالتیمور

نقل است که او در مک گیل گفته بود «این کلوب برای خرید و توزیع دوره‌نامه‌هایی است که توان مالی اشتراک گذاری آنها را نداشتیم.»

فلسفه اوسلر: فراتر از صرفه‌جویی

اما نگاه اوسلر فراتر از صرفه‌جویی اقتصادی بود. او ژورنال کلاب را به عنوان ابزاری برای ترویج تفکر انتقادی، عادت به مطالعه منظم و تبادل اندیشه در یک فضای غیرسلسله‌مراتبی ترویج می‌داد.

تفکر انتقادی

پرورش توانایی ارزیابی و نقد علمی

مطالعه منظم

ایجاد عادت به روزرسانی دانش

تبادل اندیشه

گفتگو در فضای غیرسلسله‌مراتبی

در دورانی که هنوز راهنماهای بالینی و منابع آنلاینی در کار نبود، این جلسات فرصتی بی‌نظیر برای پزشکان بود تا دانش نظری را به صورت جمعی به بحث بگذارند و با واقعیت‌های بالینی پیوند بزنند.

تکامل در گذر زمان: تطبیق با رسانه هر عصر

پس از اوسلر، ژورنال کلاب به سرعت در بیمارستان‌ها و دانشکده‌های پزشکی سراسر جهان گسترش یافت. اما نکته جالب ماجرا، توانایی ذاتی این مفهوم برای تطبیق و تکامل بوده است.

با فراگیر شدن مجلات و کتابخانه‌ها، هدف از صرف «دسترسی فیزیکی» به تدریج کمرنگ شد و بر جنبه «ارزیابی و یکپارچه‌سازی دانش» تأکید بیشتری گردید.

انقلاب دیجیتال: فصل جدید

انقلاب دیجیتال در اواخر قرن بیستم و اوایل قرن بیست و یکم، فصل جدیدی را گشود.

ژورنال کلاب توییتری

راه‌اندازی اولین جلسه تعاملی در ۲۰۱۱

وب

ظهور شبکه‌های اجتماعی و شکل جدید ژورنال کلاب

پایگاه‌های داده آنلاین

ظهور پابمد و همگانی شدن دسترسی به مقالات

گسترش جهانی در فضای دیجیتال

نمادین ترین نقطه عطف، راه اندازی اولین ژورنال کلاب تعاملی بر بستر توییتر در سال ۲۰۱۱ بود. این ایده به سرعت در تخصص های مختلف پزشکی از نفرولوژی (#NephJC) و اورولوژی (#UroJC) تا روان پزشکی فراگیر شد.

- این پدیده نشان داد که هسته اصلی ژورنال کلاب - یعنی گفتگوی انتقادی جمعی - نه تنها با رسانه جدید سازگار است، بلکه می تواند مرزهای جغرافیایی و زمانی را درنوردیده و به یک گفتگوی جهانی تبدیل شود.

میراثی زنده

بنابراین، وقتی امروز از ژورنال کلاب صحبت می‌کنیم، در مورد میراثی زنده صحبت می‌کنیم. میراثی که از محدودیت‌های اقتصادی قرن نوزدهم سر برآورد، توسط بزرگان علم پزشکی صیقل خورد و در قرن بیست و یکم، خود را با قدرتمندترین ابزارهای ارتباطی بشر تطبیق داده است.

درس کلیدی: ثبات در هدف «یادگیری جمعی»، اما انعطاف در روش و ابزار

درک این مسئله، کلید بازطراحی مؤثر ژورنال کلاب برای نسل امروز است.

بخش دوم

دو قالب اصلی؛ دو فلسفه متفاوت

دو شیوه اصلی برگزاری

حالا بیایید ببینیم این ایده را امروز چطور می‌توان عملی کرد. به طور کلی، دو شیوه یا «قالب» اصلی برای برگزاری ژورنال کلاب وجود دارد که از پایه با هم متفاوت هستند.

شناخت این دو قالب کمک می‌کند بفهمیم چرا بعضی جلسات کسل‌کننده و بعضی دیگر بسیار جذاب هستند.

قالب اول: روش سنتی یا کلاسیک

تصویری که احتمالاً در ذهن همه ما هست. در این روش، معمولاً یک نفر -اغلب یک کارآموز یا رزیدنت- موظف می‌شود مقاله‌ای را پیدا کند.

پرسش و پاسخ

بحث هدایت‌شده توسط اساتید و
افراد باتجربه

ارائه

سی تا چهل دقیقه توضیح اسلایدها
پشت تریبون

آماده‌سازی

ساعت‌ها وقت‌گذاری و آماده‌سازی
پاورپوینت کامل با جزئیات

مزایای روش کلاسیک

صادقانه بگویم، این روش هم مزایایی دارد که باعث ماندگاری آن شده:

ساختار آشنا و قابل پیش‌بینی

همه می‌دانند چه انتظاری داشته باشند. برنامه‌ریزی برای آن ساده است.

تمرین مهارت ارائه برای کارآموز

ارائه‌کننده به اجبار مهارت‌های سخنرانی و آماده‌سازی اسلاید را تمرین می‌کند که خود یک توانمندی حرفه‌ای مهم است.

هدایت بحث توسط مجرب‌ها

حضور و هدایت اساتید باتجربه می‌تواند نکات عمیق و ظریفی را آشکار کند که از چشم افراد کم‌تجربه‌تر پنهان بماند.

ارزیابی آسان

ارزیابی عملکرد ارائه‌کننده در این قالب، نسبتاً سراسر است.

چالش‌ها و معایب روش کلاسیک

متأسفانه، تحقیقات و تجارب عملی نشان می‌دهد چالش‌های این روش به قدری جدی است که می‌تواند هدف اصلی یادگیری را خنثی کند:

بحث محدود و سلسله‌مراتبی

چون همه مقاله را در لحظه برای اولین بار می‌شنوند، فرصت فکر کردن عمیق ندارند. اغلب همان چند نفری که اعتماد به نفس بیشتری دارند، بحث را در دست می‌گیرند.

خطر منفعل‌سازی حضار

بیشتر زمان جلسه صرف شنیدن یک سخنرانی می‌شود. شرکت‌کنندگان در نقش شنونده‌های منفعل قرار می‌گیرند و ممکن است توجه خود را از دست بدهند.

عدم انعطاف

جلسات حضوری با برنامه ثابت، برای پرسنل شیفتی یا همکارانی که از نظر جغرافیایی دور هستند چالش‌برانگیز است.

تمرکز بر انتقال اطلاعات

تمرکز اصلی روی خلاصه‌کردن و انتقال محتوای مقاله است، نه روی پرورش مهارت ارزیابی انتقادی.

خلاصه کلام

روش کلاسیک مانند یک سخنرانی با پرسش و پاسخ است

ساختار ساده‌ای دارد اما ریسک تبدیل شدن به یک جلسه غیرتعاملی و سلسله‌مراتبی در آن بالاست.

قالب دوم: روش مدرن

(۱) کلاس وارونه

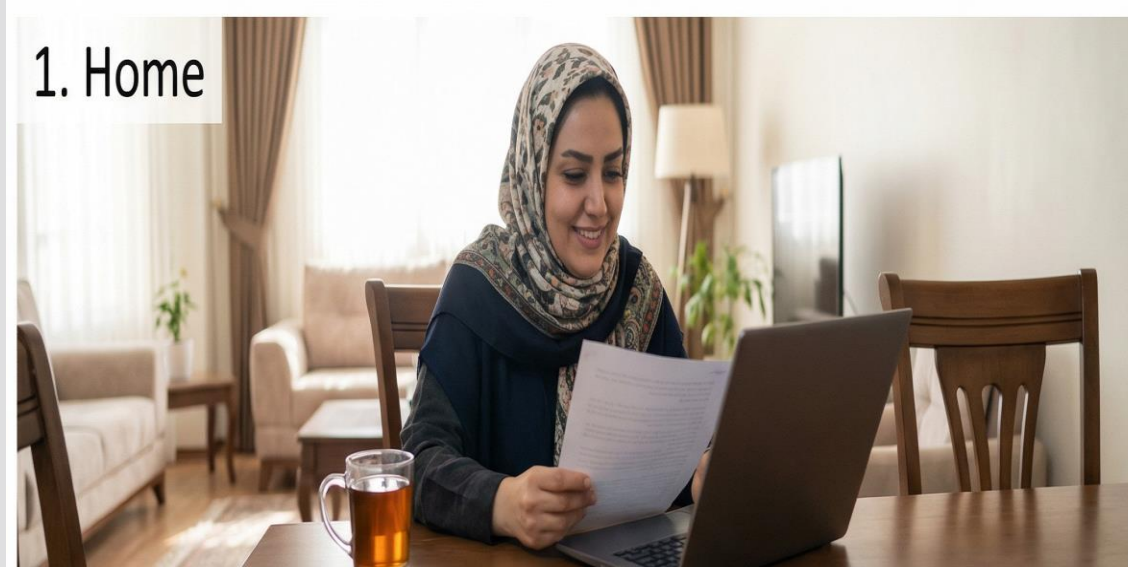
نام این روش از مفهوم «کلاس درس وارونه» گرفته شده است. فلسفه اصلی آن ساده اما انقلابی است:

**بیا یاد کارهایی را که معمولاً در خانه انجام می‌دهیم به جلسه بیاوریم
و کارهایی را که در جلسه انجام می‌دهیم به خانه ببریم.**

به عبارت دیگر، ارائه اطلاعات به خارج از جلسه منتقل می‌شود و بحث عمیق به داخل جلسه می‌آید.

1. Home

2. Journal Club

Collaboration

چطور این کار انجام می‌شود؟

کار در دو فاز انجام می‌گیرد:

فاز اول: کار در خانه

مقاله منتخب به همراه یک راهنمای مطالعه ساختاریافته برای همه شرکت‌کنندگان ارسال می‌شود. این راهنما یک چک‌لیست ساده از سؤالات کلیدی است.

- سؤال اصلی تحقیق این مقاله چیست؟
- روش اصلی جمع‌آوری داده چه بود؟
- به نظر شما بزرگ‌ترین نقطه قوت/ضعف این مطالعه کجاست؟

وظیفه هر فرد این است که مقاله را با این راهنما بخواند و برای جلسه آماده شود. حتی می‌توان یک ویدیوی کوتاه پنج دقیقه‌ای از ارائه‌کننده فرستاد که صرفاً سؤال مقاله و اهمیت آن را توضیح می‌دهد.

فاز دوم: کار در جلسه

در اینجا، همه از قبل آماده‌اند. ارائه‌کننده فقط در پنج تا ده دقیقه، نکات کلیدی مقاله و پاسخ به سؤالات راهنما را مرور می‌کند.

سپس بلافاصله جلسه بحث و نقد جمعی شروع می‌شود. چون همه از قبل فکر کرده‌اند، گفتگو سریع به عمق می‌رود.

نقش ارائه‌کننده از یک سخنران به یک تسهیل‌گر یا moderator تغییر می‌کند که گفتگو را هدایت و جمع‌بندی می‌کند.

مقایسه مستقیم دو قالب

ویژگی	قالب کلاسیک (سنتی)	قالب مدرن (کلاس وارونه)
محور اصلی جلسه	ارائه اطلاعات و خلاصه مقاله	بحث، نقد و تحلیل عمیق
نقش شرکت کنندگان	بیشتر شنونده	فعال و مشارکت جو
نقش ارائه کننده	سخنران اصلی	تسهیل گر و شروع کننده بحث
عمق یادگیری	اغلب در سطح دانش و درک	به سطوح تحلیل، ارزیابی و خلق ایده می رسد
تعامل و مشارکت	معمولاً کم و متمرکز بر چند نفر	بالا و گسترده بین همه اعضا
فضای جلسه	ممکن است سلسله مراتبی و رسمی باشد	مشارکتی، غیررسمی و امن برای ابراز نظر
مهارت تمرینی	ارائه و سخنرانی (برای یک نفر)	تفکر انتقادی، بحث و تسهیل گری (برای همه)

مزیت بزرگ روش کلاس وارونه

باززش‌ترین منبع... صرف باززش‌ترین فعالیت... می‌شود

این روش تمرکز را از «معلم و شاگردی» به «یادگیری مشارکتی در یک اجتماع علمی» تغییر می‌دهد.

زمان حضور جمعی صرف تبادل نظر، چالش کشیدن ایده‌ها و یادگیری از یکدیگر می‌شود.

(۲) ژورنال کلاب دیجیتال یا مجازی

با پیشرفت فناوری، شکل جدیدی از ژورنال کلاب متولد شد که مرزهای فیزیکی را درمی‌نوردد: ژورنال کلاب دیجیتال. این قالب خود به دو شکل اصلی اجرا می‌شود:

۱. همزمان

مانند یک وبینار زنده در پلتفرم‌هایی مانند زوم، مایکروسافت تیمز یا گوگل میت. همه در یک ساعت مشخص آنلاین می‌شوند، ارائه را می‌بینند و از طریق میکروفون، چت یا نظرسنجی‌ها تعامل می‌کنند.

۲. غیرهمزمان

مشهورترین مثال آن، ژورنال کلاب‌های توییتری هستند مثلاً #NephJC یک مقاله و یک زمان‌بندی مثلاً یک بازه ۴۸ ساعته اعلام می‌شود. شرکت‌کنندگان از سراسر جهان در طول آن بازه، با استفاده از یک هشتگ مشخص، توییت می‌زنند، سؤال می‌پرسند و بحث می‌کنند.

مزایای کلیدی ژورنال کلاب دیجیتال

انعطاف پذیری فوق العاده

به خصوص در قالب ناهمزمان، هر فرد در ساعتی که برایش مناسب است می تواند مشارکت کند. این برای پرسنل شیفتی یا افراد با برنامه های شلوغ یک موهبت است.

دسترسی به متخصصان جهانی

دعوت از یک نویسنده مقاله یا متخصص بین المللی برای شرکت در بحث، در این فضا بسیار ساده تر است.

شکستن مرزهای جغرافیایی

متخصصان از بیمارستان ها، شهرها و حتی کشورهای مختلف می توانند در یک بحث تخصصی مشارکت کنند.

افزایش دسترسی

برای افرادی که به دلیل دوری مسافت، محدودیت های جسمی یا حتی شرایطی مانند همه گیری نمی توانند حضوری شرکت کنند، امکان مشارکت فراهم می آید.

آرشیو خودکار و قابل جستجو

کل بحث به صورت متن ثبت می شود و می تواند بعداً مرور یا توسط دیگران استفاده شود.

جمع‌بندی دو قالب

پس حالا سه گزینه اصلی پیش رو داریم:

دیجیتال (مدرن مجازی)

بی‌مرز و منعطف، مناسب برای گسترش دامنه بحث

کلاس وارونه (مدرن حضوری)

متمرکز بر بحث عمیق، نیازمند آماده‌سازی از قبل

کلاسیک

ساختاریافته و آشنا، اما با ریسک بالای منفعل بودن

انتخاب بهترین قالب بستگی به اهداف، مخاطبان و امکانات شما دارد. بسیاری از گروه‌های موفق امروزی از یک مدل ترکیبی استفاده می‌کنند. مثلاً یک جلسه کوچک حضوری به روش کلاس وارونه برگزار می‌شود و همزمان به صورت آنلاین پخش می‌شود.

سخنرانی

بخش سوم

فضاسازی و جزئیات عملی

گفتگوی جمعی

نکات عملی برای موفقیت جلسه

فرض کنیم ما روش مدرن یا کلاس وارونه را انتخاب کرده‌ایم. حالا چطور این جلسه را عملی اجرا کنیم؟ چند نکته عملی وجود دارد که موفقیت جلسه به آنها وابسته است.

زمان‌بندی

یک جلسه ژورنال کلاب ایده‌آل بین ۴۵ تا ۶۰ دقیقه طول می‌کشد. یک الگوی خوب: ۵ دقیقه شروع، ۱۰ دقیقه مرور نکات کلیدی، ۳۰-۳۵ دقیقه بحث هدایت‌شده، و ۵-۱۰ دقیقه جمع‌بندی.

تعداد شرکت‌کنندگان

یک عدد طلایی برای بحث‌های مؤثر وجود دارد: بین ۸ تا ۱۵ نفر. اگر تعداد کمتر باشد، تنوع دیدگاه کافی نیست. اگر خیلی بیشتر باشد، مدیریت بحث سخت می‌شود و افراد کم‌روتر ممکن است هرگز صحبت نکنند.

فضای فیزیکی جلسه

محیط، پیام قدرتمندی می‌فرستد. اگر صندلی‌ها را به صورت ردیفی و همه رو به یک سمت بچینیم، ناخودآگاه به همه می‌گوییم که این یک «سخنرانی» است. اما اگر صندلی‌ها را به شکل یک حلقه یا نعل اسبی بچینیم، پیام این است «این یک گفتگوی جمعی است و همه صداها اهمیت دارند.»

راه‌اندازی عملی: هفت گام تا یک ژورنال کلاب موفق

حالا که با فلسفه و قالب‌ها آشنا شدیم، بیا یک نقشه راه عملی برای راه‌اندازی یک ژورنال کلاب موفق ترسیم کنیم. این نقشه راه شامل هفت گام متوالی است:

1 تحلیل مخاطب

قبل از هر چیز باید پرسیم: این جلسه برای کیست؟ مخاطبان ما چه کسانی هستند؟ رزیدنت‌های سال اول؟ فلوشیپ‌ها؟ پرستاران؟ ترکیبی از همه؟ سطح دانش، نیازها و دغدغه‌های آنها چیست؟ پاسخ به این سؤالات، سنگ بنای تمام برنامه‌ریزی‌های بعدی است.

2 تعیین هدف‌های مشخص و قابل اندازه‌گیری

هدف ما باید شفاف باشد. نه یک هدف کلی «مثل تقویت تفکر انتقادی»، بلکه یک هدف مشخص مثل: «پس از این جلسه، شرکت‌کنندگان بتوانند سه معیار اصلی برای ارزیابی کیفیت یک کارآزمایی تصادفی‌سازی‌شده را نام ببرند و در یک مثال به کار ببرند»

3 تشکیل یک تیم هسته‌ای کوچک و مشتاق

یک ژورنال کلاب موفق فقط با یک نفر اداره نمی‌شود. یک تیم دو یا سه نفره ایده‌آل است. یک رزیدنت باانگیزه که انرژی و ایده دارد، یک استاد یا متخصص ارشد که تجربه و اعتبار را تأمین می‌کند و می‌تواند نقش مربی را بازی کند، و در صورت امکان، یک کتابدار پزشکی که در جستجوی مؤثر مقالات کمک کند. این تیم با هم برنامه‌ریزی، اجرا و ارزیابی می‌کنند.

طراحی فرآیند و انتخاب محتوا

حالا باید تصمیم بگیریم که مقاله چگونه انتخاب می‌شود؟ آیا ارائه‌کننده آزاد است یا از یک لیست موضوعی انتخاب می‌کند؟ چه نوع مقالاتی مناسب است؟ بهتر است تنوع وجود داشته باشد : گاهی یک کارآزمایی بالینی قوی، گاهی یک مرور سیستماتیک، گاهی یک مقاله روش‌شناختی مهم، و حتی گاهی یک مقاله ضعیف اما آموزنده برای تمرین نقد.

ایجاد زیرساخت و اطلاع‌رسانی

جلسات در کجا و چه زمانی برگزار می‌شود؟ حضوری است یا مجازی یا ترکیبی؟ چگونه همه را مطلع کنیم؟ ایجاد یک کانال اطلاع‌رسانی ثابت، مثلاً یک گروه در یک پیام‌رسان داخلی، برای اعلام مقاله و زمان جلسه ضروری است.

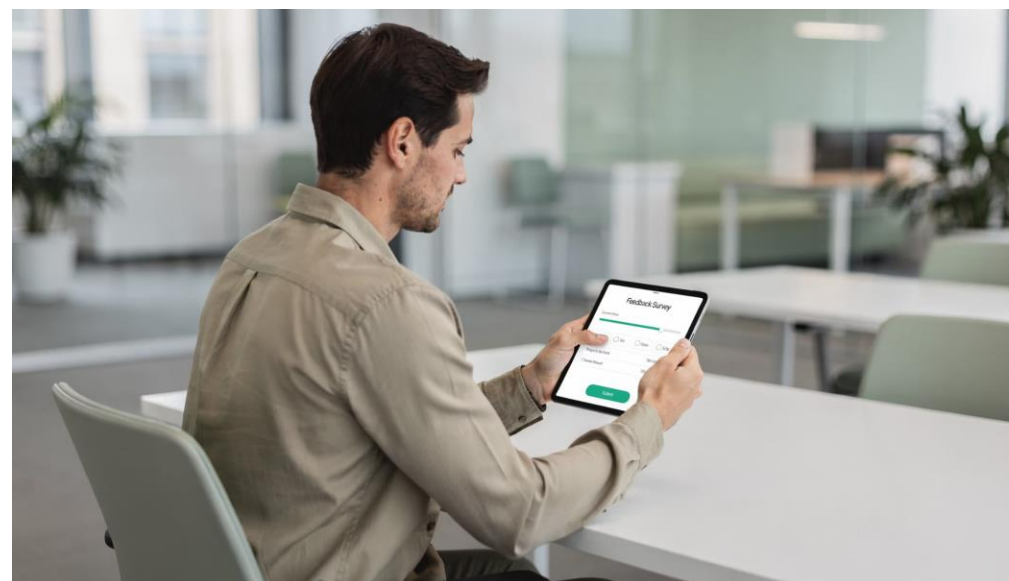
6

اجرا با تسهیل‌گری فعال

در روز جلسه، نقش **تسهیل‌گر** (که می‌تواند همان ارائه‌کننده یا فرد دیگری از تیم هسته‌ای باشد) حیاتی است. وظیفه او این نیست که همه جواب‌ها را بداند، بلکه این است که فضای امنی برای پرسش ایجاد کند، سؤالات خوب بپرسد، بحث را بین افراد تقسیم کند و از انحراف موضوع جلوگیری نماید.

7

دریافت بازخورد و بهبود مستمر

پس از هر جلسه، یک روش ساده برای دریافت بازخورد طراحی کنید. می‌تواند یک نظرسنجی سی ثانیه‌ای در انتهای جلسه باشد. امروز یک نکته کلیدی که یاد گرفتم این بود: «___» یا یک پیشنهاد برای بهتر شدن جلسات دارم: «___».

مهم این است که به این بازخوردها گوش دهید و در جلسات بعدی به آنها عمل کنید. این چرخه بازخورد، باعث رشد و پویایی مداوم ژورنال کلاب می‌شود.

تکنیک‌های پیشرفته برای غنی‌سازی بحث

وقتی اصول اولیه را رعایت کردیم، می‌توانیم از تکنیک‌هایی استفاده کنیم که بحث را از یک پرسش و پاسخ ساده به یک تعامل عمیق تبدیل کند.

استفاده از سؤالات باز و تدریجی

به جای پرسیدن «نظرتان درباره این مقاله چیست؟» - که سؤال بزرگی است - بحث را با سؤالات کوچک‌تر و متمرکز شروع کنیم:

- «به نظر شما قانع‌کننده‌ترین بخش از نتایج این مقاله کدام بود؟»
- «اگر شما بودید و می‌خواستید این مطالعه را تکرار کنید، چه تغییر کوچکی در روش آن ایجاد می‌کردید؟»

این سؤالات، نقطه شروع مشخصی به افراد می‌دهد.

تکنیک «فکر کن، جفت شو، به اشتراک بگذار»

وقتی یک سؤال چالشی مطرح می‌شود، به جای اینکه بلافاصله از افراد داوطلب جواب بخواهیم:

1. **فکر کن**: به همه یک دقیقه فرصت می‌دهیم تا در سکوت به آن فکر کنند و یادداشت بردارند
2. **جفت شو**: از آنها می‌خواهیم با فرد کناری خود جفت شده و ایده‌هایشان را دو به دو مبادله کنند
3. **به اشتراک بگذار**: از هر جفت می‌خواهیم ایده اصلی خود را با جمع در میان بگذارند

این تکنیک **think-pair-share** به افراد درون‌گرا یا کم‌روتر فرصت فکر کردن و ابراز نظر در یک فضای امن کوچک را می‌دهد.

جمع‌بندی و نگاه به آینده

پس اجازه بدهید صحبت‌م را اینطور جمع‌بندی کنم: ژورنال کلاب یک میراث ارزشمند آموزشی است که از دل محدودیت‌های گذشته سر برآورد و امروز به یک فرصت استراتژیک تبدیل شده است.

موفقیت در گرو حرکت

از قالب سنتی منفعل به سمت قالب مدرن فعال و مشارکتی

هدف نهایی

ساختن اجتماعی از یادگیرندگان نقاد که با هم فکر و یاد می‌گیرند

توجه به جزئیات

فضاسازی، تعداد نفرات، زمان‌بندی و نقشه راه منظم

تکنیک‌های تسهیل‌گری

مدیریت مشارکت و درگیر کردن همه صداها

با هم یاد می‌گیریم، با هم رشد می‌کنیم

"بیاید ژورنال کلاب را از یک روال تکراری، به یک آزمایشگاه زنده یادگیری تبدیل کنیم."

از توجه صبورانه شما بسیار سپاسگزارم. خوشحال می‌شوم اگر پرسش، دیدگاه یا تجربه‌ای دارید، با هم به اشتراک بگذاریم

From the River *to the Sea*, Palestine Will Be Free